

ایمانِ ضمنی، معرفت به خود و برون‌گرایی

محمد حسین محمدعلی خلیج

پژوهشگاه دانش‌های بنیادی

چکیده

من در این ارائه می‌کوشم از امکان ایمان ضمنی (Implicit Faith) دفاع کنم. به بیان دیگر، ادعای من آن است که فرد می‌تواند به گزاره P ایمان داشته باشد بدون اینکه خودش بداند یا باور داشته باشد که به این گزاره ایمان دارد. من در صورت‌بندی و دفاع از این مدعا ایده‌هایی را از دو حوزه فلسفی معرفت به خود و برون‌گرایی در معرفت‌شناسی اقتباس کرده‌ام. ارائه حاضر از سه بخش تشکیل شده است. در بخش نخست ادعای اصلی ارائه (یعنی امکان ایمان ضمنی) را تدقیق می‌کنم. در بخش دوم سه استدلال در دفاع از این مدعا می‌آورم (استدلال از طریق روش نمونه‌ها، استدلال از طریق ایمان کودکان، استدلال از طریق نمونه‌های اعلای ایمان دینی). در بخش آخر نیز برخی نتایج بحث حاضر را برمی‌شمرم.

شرکت برای عموم آزاد است.

زمان: دوشنبه، ۷ خرداد ۱۴۰۳، ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی، پژوهشکده فلسفه

تحلیلی، سالن شماره ۱